

Kérdésfelvetések

1. Az egykori központi iskola, a jelenlegi Fabriczius József Általános Iskola fejlődése, bővülése, belső szellemi tudásbázisa, eszközei, méltán példázzák-e a település evolúcióját?
2. Felkészült-e struktúrájában, szemléletében, víziójában az egyre növekedő betelepülők tanításának megoldására?
3. Képes-e az iskola egymagában ellátni a rá háruló feladatokat?
4. Képes-e a markánsan változó generációk megszólítására, az oktatás modernizálására
5. Képes-e a digitális kor, a mesterséges intelligencia fogadására, az online világ által kínált lehetőségek felhasználására?
6. Milyen kihívásokra kell felkészíteni a nálunk tanult gyermekeket? Milyen folyamatok vannak a társadalomban, szűkebb és tágabb környezetünkben?

Súlyos, a jelent, de a jövő nemzedékét is közvetlenül érintő kérdések ezek!

1. Az egykori központi iskola, a jelenlegi Fabriczius József Általános Iskola fejlődése, bővülése, belső szellemi tudásbázisa, eszközei, méltán példázzák-e a település evolúcióját?

Mára mindenki számára világossá vált, hogy az egyik legerősebb közérdek, a nemzet gyarapodása, és a benne felnövő emberek tudásban művelt belső minősége! Ez Magyarország és az európai túlélésünk, sőt a fennmaradásunk kulcsa! „Béla bácsi” ennek a törekvésnek volt akaratlanul is az úttörője, amikor összefogással maga mellé állította az embereket és megteremtette a feltételeket a várossá váláshoz. Veresegyház a jövőbe néz, fejlődik, lélekszáma növekszik, és elvárásai vannak!

Ennek a kihívásnak megfelelni, egy oktatási intézménynek nem egyszerű. Szembe kell nézni a valósággal, hogy a jelenlegi iskola, úgy tudom régóta hordott, folyamatosan előálló nehézségekkel küzd – óriássá nőtt, eléggé zsúfolt. A negyedik évfolyam osztályait a kisépületből, évek óta a felsőtagozat épületében tudják csak elhelyezni. Az épület központi elhelyezkedése miatt már csak korlátozásokkal lenne bővíthető. Erre a terhelésre, a másik iskola építése (Ligetek) nyújthat némi fellélegzést, de ez jövőbeli és csak időleges. A bővítést és a szükséges feltételeket, a fenntartó bizonyára biztosítani fogja, amennyiben a koncepció, amit később felvázolok jóváhagyja. Az erősen a múltba épített, még éppen megfelelő intézményirányítás, azonban ma már talán nem elégséges. Sajnos, nem ismerjük a jövő kihívásait, ezért a tudáson, a törvények betartásán alapuló, folyamatosan a kialakult helyzetre

mindig választ adni tudó, előre lépő, alkotó tervezés lehet csak a válasz. A vezetőnek, a tantestületének és velük együtt az intézménynek is folyamatosan tanulnia, fejlődnie és fejlesztenie kell! Nem lehet megállás! Polgármester Úr, nem csak az első lépést tette meg, hanem utána ahhoz igazította a többi lépését is. Tette mindezt szisztematikusan és rendíthetetlenül, mert maga mellé tudta állítani a kulcsembereket, és az egész közösséget! A „veresiek” szeretik, mert értük tesz.

A tanári közösségben, első lépésnek az egymás megismerését fontosnak tartom. Szeretném elérni az iskolán belüli irányított hospitálás bevezetését, az alsó és felső tagozat átjárásában. Azonos szellemiségű testvériskolai kapcsolat kialakítását céloznám, és külhoni, elsősorban a „V4” területekről további testvériskolák megkeresését szorgalmazom, ahol biztosítani tudjuk a nyelvi tanulmányok folytatását, gyakorlást, kapcsolatépítést és a szülők programba vonását! Hitvallásom, hogy a MA iskolájának is, minden esetben a „**Jövő Kapujához**” kell vezetnie a rábízott diákokat, és képessé kell tenni őket belépni azon! Képessé kell válniuk arra, hogy majd megfeleljenek, az akkori jelen kihívásainak. Mindezt úgy kell megtenniük, hogy hagyományaik, gyökereiket nem feledik, sőt támaszkodnak arra!

„Aki nem ismeri a múltját, nem ura a jövőjének sem, hisz’ nem tudja, hogy honnan jött, így azt sem tudhatja, hogy hová tart, azon egyszerű oknál fogva, hogy nem tudja, hol van.” (Habsburg Ottó)

2. Felkészült-e struktúrájában, szemléletében, víziójában az egyre növekedő betelepülők tanításának megoldására?

Az iskola misszióját a tantestülettel együtt meg kell fogalmazni, amely minden diáknak és tanárnak kötelező érvényű irányt ad! Pl. „Nyitottsággal, Tudással, tenni önmagamért, az egyre teljesebb világért!”

Jelenleg az iskola egyéniség nélküli, jellegtelen, és a névadó mögé bújik. Egy a sok közül, bár egyelőre nincs alternatívája! Épp ezért karaktere sincs, sem arculata, sem olyan közös célja, amivel igazán odatenné magát a tanár és diák közösség! Csak folyik a tanítási munka, hiszen a „Törvény” keretet ad és biztosítja a minőséget! Hiányolom a névadó hitét, akaratát, belső dinamikáját, tette készségét! Ha csak korrekt lett volna, megvárja a tűzoltókat...

Tisztelnünk kell a hős tanárt! Ő, a gyermekekért adta az életét! A karaktere és hősiessége nem laposodhat el! Tartozunk neki! Nem azért hozott áldozatot, hogy jellegtelen legyen az általa olyan nagyon szeretett gyerekeket képző intézmény! Különb lett másoknál! Ez az üzenete az utókornak – szerintem. Döntött, cselekedett, jót tett!

Cél lehet: jelenben formált jövőkép+ konvertálható tudás, + IQ + EQ!

Ami első látásra is szembetűnő, hogy nagylétszámú a tanári kar, nagylétszámú a diákság és jelentős létszámú szülői közösség. A 121 tanár, az 1700 diák és a több, mint 3000 szülő, igazán impozáns „szimfónia” egy kisvárostól! Őket egyben kell kezelni, és ez a halmoz, már egy egészen más kompetenciájú vezetőért kiállt! Ez már talán túlmutat a tanári és közigazgatási feladat ellátásán! Ide rendszerépítésben, vezetésben, kommunikációban, csapatépítésben, az emberek megszólításában és irányításában, azaz menedzsmentben jártas, tapasztalt vezető kell! Én, ezért jelentkezem az igazgatói állásra.

Az iskola fizikai keretei már évek óta feszítettek. A lakosság és az ide jelentkezők létszámának folytonos növekedése, a kormány családbarát intézkedéseinek, a biztosított kedvezményeknek köszönhetően, néhány éven belül népesség robbanáshoz fognak vezetni. (cca.4-6 éven belül.)

A jelenlegi tanári gárda el tudja látni a feladatokat, de megítélésem szerint, bár alkalmazkodtak a kialakult gigantikus helyzethez, de valójában nem igazi részesei, motorjai annak működtetésében, fejlesztésében. Tisztelet a kivételeknek! A szellemi egység így darabokra hullik, végvári harcossá válnak a tanárok, és egyéniségüktől függően, más-más alkalommal fáradnak bele a folyamatos harcba! Ez valódi veszély! Az értékek avulása nem látványosan történik, de ha bekövetkezik, akkor csak fájdalommal teli lépések következhetnek.

Én a tanári kar csak néhány tagját ismertem meg, de szeretném az összes pedagógus hivatástudatát elővetetni, leporolni, kifényesíteni és újra az alkotó pedagógusok valódi rangjára emelni őket!

Jelen pillanatban kiemelt célomnak tartom, a tagintézmény, az alsó-, és felsőtagozat „összefésülését”! Ennek érdekében egyik lépésként a patronálást vezetném be, mely a felső és alsó osztályok információ átadását, ismerkedését jelenti. A kicsik nagyon szeretik, ha a felsősök szóba állnak velük. Az osztályfőnökök megismerkedése is cél ebben a projektben. Az osztályok közösségi önszervezésének kialakítására is szükségük lesz. A két osztály végig kíséri egymást, négy esztendőn keresztül. Mindeközben megismerik a nagyobbak, egykori önmaguk hajtásait, ill. a kisebbek választhatnak példakép inspirációt! Egymáshoz intézett, kidolgozott kérdésekkel, közös kirándulással patronáltak, ill. a példakép választásával megismerhetik egymást, önismeretük fejlődhet. Természetesen előfordulhat az, hogy nem minden diáknak lesz példaképe, barátja, patrónusa a nagyobb vagy kisebb tanuló. Akik kimaradnak a „játékból”, azok számára cél lehet önmaguk megkedveltetése. Meghatározott időnként pl. évente, fél évente akár cserélhetnek majd patronált osztályt és akkor megint mindenkire sor kerülhet. Az osztályfőnökök irányítása alatt, a jelentkező szituációk valós helyzeteket és feldolgozásukat kínálják! Erről a játékról a nagyobbak naplót írnak, majd a kisebbek rajzolhatnak is. A lényeg, hogy megtanulják elhelyezni magukat az iskola közösségében, megalapozzák a jövőről alkotott képüket, felelősségvállalásukat. Szüleik programba kapcsolása által, (önkéntes alapon) a helyi közösség is kamatozni fog ebből a programból.

3. Képes-e az iskola egymagában ellátni a rá háruló feladatokat?

Az intézmény, körzetes iskola révén minden tanulót felvesz, ezért sokféle nevelésű igényű tanulója van. Ráadásul ilyenkor a környező településekről is jönnek tanulók, hiszen ez a körzet legnagyobb iskolája. Ilyen esetekben a szülő itt több lehetőséget lát, mint a helyi intézményben. Ez az idea számomra szimpatikus, hiszen olyan iskolát szeretnék megvalósítani, ahová szívesen jönnek a tanulók, akár más, környező településekről is! Az évek alatt egyébként is megnövekedett tanulói létszám kezelése mára talán kritikusnak látszó méreteket öltött. Egy óriás szervezetben, az aleggységekként működő kisiskola mesterséges módon elkülönül. Ez jelentős hátrányt jelentett a Pedagógiai Programban eddig is megfogalmazott célok elérésében. Sajnos előállt a „tipikus” iskolavezetési betegség, hogy az alsótagozat kevésbé számít és mindenért hibáztatható. Mintha egy kórusban az „alt” szólam kevesebb értéket képviselne, mint a „szoprán”. Együtt kell működniük! A fenntartóval ez helyén kezelhető. Több lépés kell hozzá, de kezelhető.

Lehet, hogy az eddigi vezetés statikusan, a „megtartásban” volt érdekelt, kicsit lépett előre, biztosra ment. Az én koncepcióm, a működtetés, a fejlesztés, a rejtett erőforrások kiaknázása, és a további, rendszerben meglévő kitörési pontok szinergiájának beindításával, belső megújulás elérése! Szeretném valódi egységgé kovácsolni az iskolát! Jelen pillanatban nem a nagyság az igazi probléma, hanem a látszólag szervezett és irányított, de valójában kontraszelektálódó, különválasztott tanítók és tanárok tömege. Hivatástudatban, emberi minőségben, erővonalak és értékek mentén összefűzhető a testület! Ehhez természetesen idő kell, valamint folyamatos, célirányos, rövid (1, max.1,5 órás) meetingek, képzések. Az új, frissített szemléletet be kell vezetni! Ehhez akár a saját munkámat is felajánlom – térítés ellenében! Mindenkinek lesz elég ideje az alkalmazkodáshoz. Ahhoz, hogy az új minőségirányítás érvényesülni tudjon, az intézménynek új életre kell kelnie! Kizárólag ebben az esetben nem marad el a katarzis, cél elérése, a belső megújulás!

Első lépésként a kitűzött Pedagógiai Programban megfogalmazott célok konkretizálását, átalakítását, a szép és hasznos megfogalmazások tökéletességét szeretném mielőbb a valós helyzethez igazítani. Belső használatra nem propagandakiadványt készítenék a kiscsoportokra bontott tantestülettel, hanem „Önarcképet”, melyben a hétköznapi küzdelmei és valósága tükröződik! Amennyiben megtaláltuk az alapot, úgy arra valóban tudunk majd építkezni! Itt fog majd kiderülni, ki akarja a munkáját befektetni, és ki spórolná ki. Ezáltal lassan, újra lehetővé válik a gyermektömeg adekvát kezelése, de leginkább a csoportok összefogása, áthangolása, irányítása! Ennek eléréséhez az egyik legfontosabb feladat: a tanári kar egységesítése! Csapatot kell építeni a közösen megfogalmazott célok eléréséhez és ebbe a csapatba kell meghívni a szülőket, és a közvetlen környezet vállalkozásait.

4. Képes-e a markánsan változó generációk megszólítására, az oktatás modernizálására?

Coachként (business) is működve, a Coachok Szakmai Szövetségének elnökségi tagjaként, van tapasztalatom az új generációk jellemzőinek, másságainak kezeléséről, a munkaerőpiacon megjelenő minőségüket illetően. Az Új generációk („Z”, „Y”) jellemzőit, a szövetség keretein belül, többször tűztük napirendre, de képzések, továbbképzések, szakmai fórumaink étlapján is foglalkoztunk velük. Ezek a generációk már a munkavállalásban is jól körül határolható jellemzőkkel rendelkeznek, melyek nem hasonlíthatóak az eddigi generációk együttműködéséhez. Másként kell megtalálni hozzájuk a hangot és kizárólag adekvát módszerekkel lehet csak alkalmazkodásra bírni őket, különben az iskola úgy engedi ki őket az életbe, hogy nem tudott teljeskörű hatással lenni rájuk. Ez különösen igaz az „ α ” generációra! Jellemzőik, hogy „Y” generáció gyermekei, ők már abszolút a 21. sz. gyermekei, hiszen ebben a modern környezetben szocializálódnak, mert a digitális világ gyermekei, ők már ebbe a környezetbe születtek bele. Az alfa generációs gyerekek a fogyasztói társadalomban nevelkednek, és a legmodernebb technológiák között nőnek fel. Rájuk tipikusan igaz, hogy nem hagyományos családi felállásban nőnek fel, ahol mindkét biológiai szülő aktív résztvevő. Tapasztalatuk a karrier miatti költözés, az otthoni hiányos, pénzközpontú családi modell. és nagyrészt városokban nőnek fel. Amíg a „Z” és „Y” generációk a hagyományokhoz közelebb álltak, az alfáknál nincs ez meg maradéktalanul! A munkához, a gyermekvállaláshoz is másként viszonyulnak, mint szüleik. Ebből következik elgondolásuk, miszerint, a gazdagabbak, kevés gyermeket nevelnek, akik „szegényebbek” több gyermeket vállalnak.

Véleményem szerint az iskola nem tudja maradéktalanul megszólítani őket. Folyamatosan meg kell ismerkedniük a legfrissebb kutatások eredményeivel! A törvényi keretek nem adnak önmagukban garanciát, hanem határokat szabnak. A belső tartalom rajtunk múlik. Ráadásul egyre több a valamilyen okból zavart gyermek. Talán erre utal az „Arizona szoba intézménye”, ami akár járható útnak is tűnhet, de önkritikusan a tantestület sokéves munkájának az „eredményét” látom benne. Természetesen nem lehet azonnal kivezetni ezt az elemet sem, hiszen élő folyamatok lehetnek benne, de a kivezetésére lépéseket fogok tenni, mert az osztálytársakra és a társadalomra nézve is kockázatot jelenthetnek a programban kényszerből résztvevők!

5. Képes-e a digitális kor, akár a mesterséges intelligencia fogadására, az online világ által kínált lehetőségek felhasználására? Az online oktatás közelebb vitt a célhoz?

A Covid-19 vírus, átírt minden eddigi elképzelést! Az online oktatásban szinte kizárólag ismeret átadás folyik, a kiemelt fontosságú nevelő munka, a személyes kapcsolat ereje, motivációja lemarad. Ami eddig esetleg a problémát és az arra adott választ („Arizona szoba”) jelentette, az mostanra gyökeresen megváltozott. Nincs jelen a gyermek – nincs probléma- látszólag! Mindenki teszi a dolgát online, mintha mi sem történt volna. Azért, mert otthon tanul a gyermek, a tanári teljesítmény általában nem lett jobb. A különböző minőségű tanári eszközök kombinálva a tanuló otthoni fogadó gépével nehezített pályát jelentenek. Számtalan nehézség lehet a tudásátadásban. pl. gépi hangon hallja az anyagot, sokkal nehezebb kérdezni, korlátozottan tud reagálni az elhangzottakra. Az eddig fel nem térképezett hiányosságokat tömegesen, ismeretlen csomagokban kapja majd az iskola, ha újra megnyitja kapuit! Ez paradigmaváltásra kell kényszerítse a vezetést, mivel szembe kell nézni majd a valósággal. A gond ilyenkor pusztán az, hogy a paradigmaváltáshoz új szellemiségben kidolgozott akcióterv szükséges gyakorlatba átültetve, mert ennek hiányában rögzülnek hiányos, esetleg káros folyamatok és az új nem talál felszínre. Amennyiben kevés a hajlandóság, amikor késlekedik a tervezés, esetleg az „új” kidolgozása „Pató Pál” módra történik, akkor az anomáliára nem lehet egyedi, megnyugtató választ adni. Az eddig összehozott gyakorlat lesz a legmagasabb érték, amivel meg kell elégedni!

Kiemelt fontosságúnak tartom, hogy a tantestületnek kizárólag felkészülten, számon kérhetően, a kor kihívásaihoz dinamikusan alkalmazkodva, állandóan frissített” ismeretekkel, befogadó elmével, átfogó szemlélettel, az egyes tárgyak szinergiáját felhasználó komplex tudással tanítsák a diákokat! Ehhez, a fellelhető minden digitális eszközt fel kell használni és további eszközöket kell bevonni, hogy természetessé váljon. Magyarország kormánya, még az ügyintézéseket is online tette elérhetővé! Ez már egy más világ, mint egykoron.

Beszélnem kell az online oktatás gyermekekre gyakorolt lelki hatásokról. A témában már több pszichológiai kutatás jelent már meg a negatív hatásokról. Ha kinyit az iskola, ezért újra lehet formálni őket, új küldetéstudatra, célokra, alkalmazkodásra! Ez, kivételes lehetőség! A régit nem szabad folytatni! A világunk már soha nem lesz a régi...

Ezért kell újra gondolni az teljes eddigi működést, mert az már „csak egy” előző lépcsőfok!

6. A pedagógiai programban nagyon szépen megfogalmazott és összeszedett célkitűzésekkel találkoztam. Például a gyermek kompetenciájának meghatározásánál majdnem 40 jellemzője van! A felkészülés közben felmerült bennem a kérdésem: van-e ilyen diák bárhol az országban?

Gyakorló coachként, pedagógusként kíváncsi lettem, mennyit sikerülhet ebből megvalósítani a régi strukturális szemlélettel? Mire van esély, a mai szegregálódó társadalomban? Esetleg titkon mára lehetetlenné vált az iskolai küldetés? A tanár diák viszony eleve kudarc, mert a gyerekek nem működnek együtt és az elvárások úgy sem teljesíthetők?

Szerencsére a helyzet feloldására maga az iskola egyik specialitása mutatja, erősíti az én stratégiámat is. Zenei műveltségűként a Tiszta Hangot említem. Ahogyan én felépíteném az iskolában a tudás szinergiáját, az olyan, mint ahogyan a zongorán leütök egy billentyűt és a tiszta hanggal együtt, a jól hangolt zongorán, az összes felhang is megszólal! Ehhez sokoldalú tudásbázisra van szükség, mert a szinergia nem jön létre magától. Az iskolára bízott jövő generáció megszólítása, talán a legnagyobb kihívás!

Feladatomban tartom, hogy:

- rádöbbszem az intézményt, hogy a végérvényesen átalakult a világban ma már nem elég „csak” tanítani, mert a tudást el is kell juttatni a gyermekhez!
- segítséget tudjak adni a generációk kezeléséhez. Olyan tanárookra van szükség, akire fel tudnak nézni, követik őket, „isszák a szavaikat”.
- a tanárok, a komoly témákat játékosan is átadatni tudó, magasfokú tudás eszközeivel is rendelkezzenek
- a tárgyi tudás mellett átfogó szemléletet, kreatív információ elérést, és a helyzetükre való rálátást is megtanulják a diákok
- a tantestülettel és a diáksággal közösen kialakítsunk ki célokat és ebbe a folyamatba a szülőket, képviselőket keresztül bevonjuk, hiszen támogatásuk, fontos alapot képez a sikerhez!
- felkészítem az iskolát, tanárokat, diákokat, a digitális oktatás legkülönbözőbb modern eszközeinek, csatornáinak bevezetésére!
- kibővítem a stúdió technikai felszerelését.
- a diákok tanulják meg, értsék a média működését. Tudják megkülönböztetni a biztonságos hírforrást a devalválótól. Az álhíreket képesek legyenek leleplezni. Igazodjanak el az online világban, legyenek tisztában az abban hordozott előnyökkel, de a veszélyekkel is! Tanulják meg a tudásuk gyarapítására használni!
- a tanító tanárok, az online órák megtartásához feltétlenül szükséges minőségi kép és hang rögzítésre alkalmas eszközökkel rendelkezzenek! Fennáll a lehetősége annak, hogy bármikor át kell állni a távoktatásra, amiben a tanóra élményt kell jelentsen, nem pedig „izzadság szagú”, rossz minőségű, egyoldalú próbálkozást. Ezen elemek hiánya, egyrészt a tanítás színvonalát gyengítik, másrészt a tanár személyiségének és tudásának átírását is jelentősen megnehezíti. Új fejlesztések kellenek! Új, digitális pályázatok.
- előtérbe helyezem, svéd példa alapján, a jól működő „team”-ek, a tanuló csoportok tudatos létrehozását az osztályokon belül. A működő „Zsolnay” módszer sajátossága az osztály

csoportokra bontása. A felső tagozatban is ezt a szemléletet és didaktikát kell alapul venni minden tanárnak a saját órájának megtervezésénél.

- „Magyarország Kormánya”, által, több, mint 10 éve elindított fejlesztések célba érjenek, változzon, fejlődjen, formálódjon a tanítás gyakorlata is
- folyamatos képzésekkel, irányba állítással szokja meg, szeresse meg, igényelje a tanári kar a folyamatos fejlődést
- új szemléletű, új dinamikájú vezetői teamet hozzak létre, akikkel együtt fejleszthessem a tanárok önmagukhoz, tantárgyukhoz, a diákokhoz, az osztályokhoz, a közösséghez, a térségükhöz való eddigi szemléletét, megfelelését és viszonyát!
- transzparens legyen a működésünk és az eredményeiket folyamatosan publikáljuk minden fellelhető fórumon például, a városi televízióban, fórumokon folyamatosan megjelenjünk.

Mára már elfogadott tény, hogy nem lehet az iskolákat zárt szervezetekként működtetni. Azonban ez a nyitás nagymértékben kiszélesíti az iskolavezetés feladatait. Az iskolák vezetőinek nemcsak az iskolák belső működését kell irányítaniuk, hanem "koalícióépítőkként" is meg kell állniuk a helyüket. Én, vállalkozom erre a feladatra!

Küldetésemnek tekintem, hogy

- a város egyetlen, óriássá bővült általános iskolájából nyitott, modern, a hazai és nemzetközi elvárásoknak is megfelelő intézményt formáljak, mely együttműködik a fenntartójával,
- egy újraszervezett, motivált és csapatjátékos attitűddel rendelkező tanári gárdát alakítsak ki,
- a közös oktató-nevelő munka révén, boldognak, elégedettnek és eredményesnek lássam a gyermekeket, és elégedettnek tudjam a szülőket,
- a modern, nemzetközi kutatásokon alapuló iskolairányítás eszközeivel, a fenntartó által is támogatott tanári felelősség-modell elfogadtatásával, elérjem célomat,
- aktívan építsek a szülői házak, helyi közösségek, szervezetek, egyesületek identitására, értékeiket képviselően keresztül becsatornázzam az iskola mindennapos életébe,
- a fenntartóval közös iránymutatások alapján az iskolai épületeket, tanórán kívül is hasznosítsam, az iskolai közösségépítés javára,
- az iskolai kapcsolatépítés hasznosításból befolyó bevételt az iskolai alapítvány céltámogatására használjam,
- további testvériskolai kapcsolatokat alakítsak ki a diaszpórában, a „V4”-ek országaiban és Európában,

- minden pályázati lehetőséget kihasználjak, mellyel a gyermekek nyelvtanulását segítem pl. Határtalanul, Erasmus Plusz
- a fenntartóval közösen gondoljuk át az iskolai létszám racionalizálását, és idővel esetleg az intézmény és tagintézményének fokozatos kettéválasztása is lehet cél,

Veresegyház jelenleg nem rendelkezik gimnáziummal. Az intézmény nagyívű pedagógiai programja, jelenleg kizárólag a továbbtanulásig juttatja el a tanulókat. Ezáltal nagy létszámú gyermekesereg hagyja el a települést, mert esetleg nem akarnak a katolikus gimnáziumba járni a gyermekek. Ez tény. Nem kínál fel alternatívát nekik mindezidáig senki! Véleményem szerint, már régen létrejött egy másik dimenzió és megérett egy valódi igény, melyet egyelőre csak a katolikus egyház ismert fel!

Jövőt szolgáló stratégiai célom, hogy a város legpatinásabb iskolája, felmenő rendszerben, kibővüljön 8 – 6 – 4 osztályos gimnáziummá! Ez jelentheti a biztosítékot a minőségi pedagógiai munka megkoronázására, a gyerekeink stresszmentesítésére, értékeink, hagyományaink tényleges átadására. Ha fontos veres, akkor fontos, hogy minél tovább, a legmagasabb színvonalon, mi alakítsuk gyermekeinket!

Javaslatot teszek egy multifunkcionális sportcsarnok megépítésére!

Változtatások, irányelvek

Amikor elolvastam a pedagógiai programot, majd beszélgettem az ismerős szülőkkel, akik gyermekkorom óta „veresi” barátaim. Megbizonyosodtam arról, hogy a népesség növekedésével egyenes arányban nőtt az iskola mérete és kapacitása. A benne képviselt tanár-diák kapcsolatok, azonban nem mutattak ekkora fejlődést.

Világossá vált az is számomra, hogy a tanári kar, a diákok és a szülői közösség mellett, az iskola, egy gigantikus gazdasági intézmény! Jelen pillanatban is Minden működik, de talán a kialakult komplexum vezetése, menedzselése már egészen más kompetenciájú vezetőért kiállt! Ez, már nem pusztán tanári és közigazgatási feladat! Ide menedzsmentben, kommunikációban, az emberek irányításában jártas, tapasztalt vezető kell! Én, ezért jelentkezem az igazgatói állásra.

Véleményem szerint, a gazdasági tudásom és tapasztalatom, a kollégák, diákok, szülők együttműködésre bírásának képessége, az irányítás új eszközrendszereinek ismerete, a modern „Team” vezetői szemlélet és gyakorlat, a működtetett rendszerek tapasztalatának szinergiája alapján képes vagyok megoldani a kihívásokat!

Számomra világossá vált, hogy amennyiben fontos az iskola jövőbe alapozottsága, akkor akár személyi és gazdasági paradigmát is kell váltani!

- Gazdasági szakemberként az iskolaüzemeltetést, a fenntartóval új alapokra akarom helyezni.
- Az iskola költségvetését a hatályos törvények alapján átláthatóvá teszem.

- Pedagógusként Iskolai arculatot alakítok ki, megfogalmazzuk az iskola vízióját, küldetését, jelmondatát
- Megvizsgálom a helyettes vezetők, a munkaközösségi és a szülői képviselői vezetők teljesítményét.
- Csapatot építünk belőlük, hogy a közösen kitűzött célokért maradéktalanul tudjunk tenni. Kizárólag a megfelelő tudással bíró, motivált, dinamikus, és a megújulásra nyitott vezetők csapatával lehet csak sikereket elérni!
- Újra fogalmazzuk a kimenő gyermek eszményünket.
- Ehhez a célhoz képest alkotjuk újra a Pedagógiai programot és felelősök teljes rendszerét rendezem a betartására.
- Újra pozícionálok egyes tantárgyakat, pl. nyelv, sakk, ének. A kiemelt tárgyak meghatározóak.
- Összefüggéseket keresek majd az egyes évfolyamok eredményeinek különbözőségében. Kiértékeljük a vezetőséggel és meghatározzuk a továbbfejlesztés irányát.
- A gyermekek lelki egészségnevelését, a „Pandémia” után fókuszba állítom.
- Szorosan együtt működöm a társ szolgálatokkal. Nem várunk a problémák feltárásával. Előkészítő folyamatokat indítok, alakítok ki.
- Az „Arizona szoba” intézményét fokozatosan megszüntetem.
- A tanítási gyakorlatban bevezetem a tanári eredményesség mérését. A diák és a szülő is értékelhet.
- Nem célom egyetlen tanár elküldése sem, de a saját kompetenciájának fejlesztése igen!
- Cél viszont, hogy a kapott visszajelzései értékelései alapján akarjon, tudjon módosítani, együttműködő legyen. Ehhez minden segítséget törvényesen meg fog kapni.
- A mindenki számára kötelező TIE programot maradéktalanul előtérbe helyezem, újra pozícionálok.
- A diákjainkat folyamatos kompetencia mérésekkel, érdemeik alapján segítjük. Eltérés esetén, számokérhető módon, akár személyre szabott nevelési-oktatási terv alapján készítjük fel őket a továbblépésre!

Summa

Az iskola gigantikus méretűre növekedett. Ebből a szempontból is érdemes megvizsgálni annak a lehetőségét, hogy mi lesz a jövője? Melyek az igazi specialitásai? Miben akarjuk megkülönböztetni majd, az épülő másik iskolától? Ezeknek a kérdéseknek a megválaszolásához a tankerület és a tantestület kell! Amennyiben a talapzatot elkezdjük átépíteni, vigyázni kell, hogy ne omoljon ránk a teljes épület! Eddig nem egy cégátalakításban vettem részt. A megújult stratégia mellett mindenütt a munkatársak tudása, belső minősége, életérzése, érzelmi intelligenciája döntött.

Rendkívül fontosnak tartom, hogy a város legrégebbi iskoláját, az „egyetlen választhatóról” a legfejlettebb és legkeresettebb eredményorientált, specializált intézménnyé tegyem. Így fogja leginkább szolgálni a gyermekek, a szülők, a térség, a munkaerő piac, de egyben Magyarország érdekeit is! Hasznosítható tudást, a továbblépéshez szükséges eredményeket akarok megvalósítani, mellyel tanulóink, a legkülönbözőbb kompetenciák szinergiája alapján, boldogulni tudnak majd az életben!

